

สาธารณรัฐเยเมน

Republic of Yemen

เมืองหลวง ชานา

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 12-19 องศาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 42-55 องศาตะวันออก ตั้งอยู่ปลายสุดของคาบสมุทรอาระเบีย ติดอ่าวเอเดน ทะเลอาระเบีย/ทะเลอาหรับ ช่องแคบ Bab al-Mandab และทะเลแดง ซึ่งเชื่อมคลองสุเอซ ออกสู่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีพื้นที่ 527,970 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 51 ของโลก

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับซาอุดีอาระเบีย (1,307 กม.)
ทิศใต้	ติดทะเลอาระเบีย/ทะเลอาหรับ อ่าวเอเดน โดยมีชายฝั่งยาวประมาณ 1,470 กม.
ทิศตะวันออก	ติดกับโอมาน (294 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดทะเลแดง โดยมีชายฝั่งยาวประมาณ 730 กม.

ภูมิประเทศ ภาคใต้และภาคตะวันตกเป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งติดทะเลแดง ส่วนภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง เป็นที่ราบสูงสลับหุบเขา และที่ราบทะเลทราย Rub al Khali มีพื้นที่เพาะปลูก 2.2% จุดสูงสุดของประเทศ คือ ภูเขา Jabal an Nabi Shu'ayb ซึ่งสูง 3,760 ม. นอกจากนี้ ยังมีเกาะที่เกิดจากการปะทุของภูเขาไฟใต้ทะเลที่สำคัญ ได้แก่ เกาะ Perim หรือ Mayyun มีขนาดพื้นที่ประมาณ 13 ตร.กม. ตั้งอยู่นอกชายฝั่งทะเลแดง ทางตะวันตกเฉียงใต้ของเยเมน บริเวณช่องแคบ Bab al-Mandab ซึ่งเชื่อมระหว่างทะเลแดงกับอ่าวเอเดน และหมู่เกาะ Socotra หรือ Socotra ขนาดพื้นที่ประมาณ 3,665 ตร.กม. ตั้งห่างจากชายฝั่งทางใต้ของเยเมนประมาณ 350 กม. บริเวณทะเลอาระเบีย/ทะเลอาหรับ ใกล้ชายฝั่งแอฟริกาตะวันออก

ภูมิอากาศ อากาศร้อนชื้นในพื้นที่ชายฝั่งภาคตะวันตกและภาคใต้ตลอดทั้งปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตามฤดูกาล พื้นที่ราบสูง และทะเลทรายทางภาคเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง มีอากาศร้อนแห้งแล้งรุนแรงตลอดทั้งปี ฤดูร้อนระหว่าง มิ.ย.-ก.ย. อุณหภูมิเฉลี่ย 37 องศาเซลเซียส และอาจสูงที่สุดถึง 40 องศาเซลเซียส รวมถึงอาจมีฝนตกเล็กน้อย ฤดูหนาวระหว่าง ต.ค.-มี.ค. อุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส ช่วงเวลากลางคืนอาจมีอากาศเย็นมากหรือมีน้ำค้างแข็ง โดยเฉพาะบนพื้นที่ราบสูงในภาคกลาง ฤดูฝนระหว่าง มี.ค.-พ.ค. และ ก.ค.-ก.ย. แต่มีปริมาณฝนตกน้อยเฉลี่ย 130 มิลลิเมตรต่อปี ภัยธรรมชาติที่ประสบเป็นประจำ ได้แก่ พายุทราย และพายุฝุ่น

ประชากร 29,884,405 คน (ประมาณการ ก.ค.2563)

รายละเอียดประชากร ส่วนใหญ่เป็นชาวอาหรับ ที่เหลือเป็นชาวอาหรับเชื้อสายแอฟริกัน ชาวเอเชียใต้ และยุโรป อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ ได้แก่ วัยเด็ก (0-14 ปี) 39.16% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 58.04% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.8% (ประมาณการ ก.ค.2561) อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 66.9 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 64.7 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 69.3 ปี อัตราการเกิด 25.8 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.6 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.04% (ประมาณการปี 2563)

ศาสนา ศาสนาประจำชาติ คือ อิสลาม มีผู้นับถือ 99.1% (ขณะนี้ประมาณ 65% ส่วนใหญ่เป็นซุนนี แนวทางซุนนี และชีอะฮ์ประมาณ 35% ส่วนใหญ่เป็นชีอะฮ์แนวทางซัยดียะฮ์) และศาสนาอื่น ๆ 0.9% (ยิว บาไฮ ฮินดู และคริสต์)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ แต่มีการใช้ภาษา Socotri ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นบนเกาะ Socotra และภาษา Mahri ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นในภาคตะวันออก

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 70.1% การศึกษาสายสามัญ ระดับประถม มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และวิทยาลัยชุมชนอยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการและอาชีวศึกษา ส่วนระดับอุดมศึกษาอยู่ในกำกับของ

กระทรวงการอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ รัฐบาลเยเมนให้การสนับสนุนการศึกษาของรัฐในทุกระดับภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน คือ ภาษาอาหรับ มีโรงเรียนประถมและมัธยมศึกษาสามัญทั้งของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ รวมประมาณ 2,000 แห่ง มีมหาวิทยาลัยของรัฐ 8 แห่ง ได้แก่ 1) Sana'a University ในกรุงซานา 2) Aden University ในจังหวัดเอเดน 3) Thamar University เมืองชะมาร 4) Hadhramout University ในจังหวัดฮัฎเราะมาต์ 5) Hodeidah University ในจังหวัดอัลฮุดัยดะฮ์ 6) Ibb University ในจังหวัดอิบบ์ 7) Taiz University จังหวัดตะอิซ และ 8) Albaidhah University ในจังหวัดอัลบัยฎอ์ รวมทั้งมีมหาวิทยาลัยของเอกชนตั้งอยู่ในจังหวัดสำคัญทั่วประเทศ มากกว่า 20 แห่ง นอกจากนี้ เยเมนยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านศาสนาอิสลามแนวทางซุนนี (ซัดเคลาจิตวิญญาณ) โดยมีนักศึกษามุสลิมจากหลายประเทศทั่วโลกนิยมเดินทางมาศึกษาด้านศาสนาในสถาบัน/โรงเรียนสอนศาสนา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นของเอกชนและตั้งอยู่ในจังหวัดสำคัญ เช่น เมืองตะริมและเมืองมุกัลลา จังหวัดฮัฎเราะมาต์ เมืองตะอิซ จังหวัดตะอิซ เมืองชะบีด จังหวัดชะบีด เมืองเศาะฮ์ดะฮ์ จังหวัดเศาะฮ์ดะฮ์ ทั้งนี้ สงครามกลางเมืองในเยเมนที่ยืดเยื้อมาตั้งแต่ปี 2558 ส่งผลให้โรงเรียนสามัญเกือบทั่วประเทศต้องระงับการเรียนการสอน โดย 2 ใน 3 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 2,000 แห่งทั่วประเทศ ได้รับความเสียหายจากการสู้รบจนไม่สามารถเปิดทำการเรียนการสอนได้ ขณะที่เด็กและเยาวชนชาวเยเมนประมาณ 2 ล้านคนต้องออกจากโรงเรียน โดยในจำนวนนี้เป็นผู้พลัดถิ่นในประเทศประมาณ 1.1 ล้านคน

การก่อตั้งประเทศ ในอดีตเยเมนถูกแบ่งแยกออกเป็นเยเมนเหนือกับเยเมนใต้ เป็นเวลานานกว่า 200 ปี โดยเยเมนเหนือ อยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิออตโตมัน (จักรวรรดิสุดท้ายของโลกมุสลิม) มาตั้งแต่ปี 2392 หลังจากจักรวรรดิออตโตมันล่มสลายและสงครามโลกครั้งที่ 1 ยุติลง เยเมนเหนือจึงได้รับเอกราชเมื่อ พ.ย.2461 และกลับมาอยู่ภายใต้การปกครองระบอบกษัตริย์โดยมีอิหม่ามยะห์ยา ฮะมี ดิดดีน (Yahya Muhammad Hamid ed-Din) เป็นประมุข จนกระทั่งถึงปี 2505 ในรัชสมัยของอิหม่ามมุฮัมมัด อัลบะดร์ (Muhammad Al-Badr) พระราชโอรสของอิหม่ามยะห์ยา เกิดการรัฐประหารโค่นล้มอิหม่ามมุฮัมมัด โดยมีพันเอกอับดุลลอฮ์ อัชชะลาล (Abdullah al-Salal) หัวหน้าทหารราชองครักษ์ เป็นแกนนำ จากนั้น จึงมีการประกาศให้เยเมนเหนือปกครองโดยระบอบสาธารณรัฐ การก่อรัฐประหารดังกล่าวนำไปสู่สงครามกลางเมืองในเยเมนเหนือระหว่างกลุ่มการเมืองที่เป็นฐานอำนาจเก่าของอิหม่ามซึ่งได้รับการสนับสนุนจากซาอุดีอาระเบีย กับรัฐบาลใหม่ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากอียิปต์ จนกระทั่งมีการเจรจาข้อตกลงสันติภาพระหว่างซาอุดีอาระเบียกับอียิปต์ ซึ่งต่างเป็นมหาอำนาจในภูมิภาคที่เข้าไปแทรกแซงสถานการณ์ในเยเมนเหนือ สงครามจึงยุติลงในปี 2513 โดยมีข้อตกลงสำคัญ คือ การคงระบอบการปกครองเยเมนเหนือด้วยระบอบสาธารณรัฐต่อไป และการเปิดทางให้กลุ่มการเมืองที่เป็นฐานอำนาจเก่าของอิหม่าม สามารถกลับมาแข่งขันตามกลไกการเมืองปกติได้

เยเมนใต้ เดิมอยู่ภายใต้การปกครองโดยสุลต่านแห่งราชวงศ์ Abdali ก่อนจะตกเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษตั้งแต่ปี 2382 ต่อมา เกิดกลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติ (National Liberation Front-NLF) ในเยเมนใต้ขึ้นเมื่อปี 2503 เคลื่อนไหวต่อต้านการยึดครองของอังกฤษ จนกระทั่งเยเมนใต้ได้รับเอกราชจากอังกฤษเมื่อ 30 พ.ย.2510 เยเมนใต้ ซึ่งขณะนั้นได้รับอิทธิพลจากสหภาพโซเวียต จึงนำแนวคิดมาร์กซิสต์

และระบอบสังคมนิยมมาใช้ปกครองประเทศ โดยสถาปนาเยเมนใต้เป็นสาธารณรัฐประชาชนเยเมน และเปลี่ยนชื่อเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมนเมื่อปี 2513 ทั้งนี้ ความแตกต่างทางการเมือง การปกครอง และภาวะสงครามเย็น เป็นชนวนเหตุให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเยเมนเหนือกับเยเมนใต้ และนำไปสู่การสู้รบระหว่างสองประเทศอยู่เป็นระยะมาตั้งแต่ปี 2515 จนกระทั่งเมื่อปี 2533 รัฐบาลเยเมนใต้อยู่ในภาวะอ่อนแอ ประธานาธิบดีอะลี อับดุลลอฮ์ คอลิห์ ของเยเมนเหนือ ซึ่งขึ้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2521 ใช้โอกาสดังกล่าวดำเนินนโยบายสร้างความปรองดองกับเยเมนใต้ จนนำไปสู่การผนวกดินแดนเป็นสาธารณรัฐเยเมน เมื่อ 22 พ.ค.2533 โดยมีประธานาธิบดีคอลิห์เป็นผู้นำประเทศคนแรก

วันชาติ 22 พ.ค. (วันรวมชาติ เมื่อ 22 พ.ค.2533)

การเมือง ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และนรม.เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายอับดุลรออบูห์ มันศูร ฮาดี (อายุ 76 ปี/ปี 2564) ดำรงตำแหน่งเมื่อ 27 ก.พ.2555 ส่วน นรม.คนปัจจุบัน คือ นายมะฮีน อับดุลมาลิก ซะอีด (อายุ 45 ปี/ปี 2564) ดำรงตำแหน่งเมื่อ 15 ต.ค.2561

หลังจากเกิดการลุกฮือของมวลชนเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีคอลิห์เมื่อปี 2554 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการลุกฮือของมวลชนในโลกอาหรับ หรือ Arab Spring กลุ่มกบฏชาวชีอะฮ์ (แนวทางซัยดียะฮ์) เผ่าฮูซี ในภาคเหนือของเยเมน มีนายอับดุล มาลิก อัลฮูซี เป็นผู้นำ ไม่พอใจการดำเนินกระบวนการเปลี่ยนผ่านการเมืองของรัฐบาลเยเมนภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีฮาดี จึงส่งกองกำลังติดอาวุธบุกยึดกรุงซานา เมืองหลวงของเยเมน เมื่อ ก.ย.2557 และขยายการบุกยึดเมืองสำคัญในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก จนถึงภาคใต้ของเยเมน ก่อนประกาศยึดอำนาจประธานาธิบดีฮาดีเมื่อ ก.พ.2558 ส่งผลให้ประธานาธิบดีฮาดี และคณะรัฐมนตรีเยเมน ต้องลี้ภัยไปจัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวที่เมืองเอเดนในภาคใต้ ซึ่งต่อมา ได้รับการสถาปนาเป็นเมืองหลวงชั่วคราว และเป็นฐานที่มั่นของรัฐบาลเยเมนในการสู้รบกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูซี ทั้งนี้ ประธานาธิบดีฮาดีร้องขอให้ซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นแกนนำพันธมิตรอาหรับ (Arab Coalition) ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือรัฐบาลเยเมน สนับสนุนปฏิบัติการทางอากาศโจมตีกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีและส่งกำลังทหารเข้าไปแทรกแซงสถานการณ์ในเยเมน ตั้งแต่ มี.ค.2558 อย่างไรก็ตาม ประชาคมระหว่างประเทศส่วนใหญ่ยังให้การรับรองรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีว่าเป็นรัฐบาลที่ชอบธรรมของเยเมน ขณะที่รัฐบาลชั่วคราวที่กลุ่มกบฏเผ่าฮูซีประกาศจัดตั้งขึ้นบริหารประเทศเมื่อ ต.ค.2559 ไม่ได้รับการยอมรับจากประชาคมระหว่างประเทศ

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีมาจากเลือกตั้งโดยตรง มีวาระ 7 ปี มีสิทธิดำรงตำแหน่งต่อเนื่อง 2 สมัย ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งรองประธานาธิบดี นรม. และ ครม. การเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดเมื่อ 21 ก.พ.2555 โดยเป็นการเลือกตั้งเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตการเมืองที่มีสาเหตุมาจากการลุกฮือของมวลชนเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีอะลี อับดุลลอฮ์ คอลิห์ เมื่อปี 2554

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ใช้ระบบ 2 สภา ประกอบด้วย 1) สภาที่ปรึกษา (Shura Council หรือ Majlis al Shura) หรือวุฒิสภา มีสมาชิก 111 คน มาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร

(Nuwwab Council หรือ Majlis al Nuwaab) มีสมาชิก 301 คน มาจากการเลือกตั้ง วาระ 6 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 27 เม.ย.2546 ทั้งนี้ วิกฤตความขัดแย้งทางการเมืองในเยเมนที่เกิดขึ้นต่อเนื่องและยืดเยื้อเป็นเหตุให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำหนดจัดขึ้นใน เม.ย.2552 ถูกเลื่อนออกไปโดยไม่มีกำหนด

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วยศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลชั้นต้น นอกจากนี้ ยังมีศาลที่พิจารณาคดีเป็นการเฉพาะ เช่น ศาลครอบครัว ศาลทหาร สภาตุลาการสูงสุด ซึ่งมีประธานาธิบดีเป็นประธาน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการระดับสูง 10 คน เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้พิพากษา (หากปฏิบัติหน้าที่เป็นที่น่าพอใจจะได้อยู่ในตำแหน่งจนเกษียณอายุราชการที่ 63 ปี)

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) พรรค General People's Congress (GPC) มีอดีตนายกรัฐมนตรีคือลิห์เป็นผู้ก่อตั้งพรรคและเป็นแกนนำคนสำคัญซึ่งถูกกลุ่มกบฏฮูษีโจมตีจนเสียชีวิตเมื่อ 4 ธ.ค.2560 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งล่าสุดเมื่อ เม.ย.2546 มีผู้แทนพรรค GPC ได้รับเลือกตั้งจำนวน 238 คน จากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด 301 คน อย่างไรก็ตาม หลังจากอดีตนายกรัฐมนตรีเสียชีวิต พรรค GPC เกิดความแตกแยกและแบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายที่สนับสนุนประธานาธิบดีฮาดี ฝ่ายที่สนับสนุนนาย Sadeq Ameen Abu Rass ซึ่งเข้าร่วมกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี และฝ่ายที่สนับสนุนพันเอก (พิเศษ) Ahmed Ali Abdullah Saleh al-Ahmar 2) พรรค Yemeni Congregation for Reform หรือ Islah มีนาย Muhammad Al-Yadom เป็นประธานพรรค มีผู้แทนพรรคได้รับเลือกตั้ง ครั้งล่าสุดจำนวน 46 คน มากเป็นอันดับ 2 รองจากพรรค GPC และ 3) พรรค Yemeni Socialist Party มีนาย Abdulrahman Al-Saqqaf เป็นเลขาธิการพรรค และฐานเสียงอยู่ในจังหวัดทางภาคใต้ของเยเมน

เศรษฐกิจ สงครามและความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นอยู่เป็นระยะ เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเยเมนมาอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าก่อนหน้านี ทั้งเยเมนเหนือและเยเมนใต้จะค้นพบแหล่งน้ำมันดิบในประเทศมาตั้งแต่ปี 2523 และหลังการรวมประเทศเป็นสาธารณรัฐเยเมนเมื่อปี 2533 รัฐบาลเยเมนพยายามปฏิรูปและฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยมุ่งใช้ทรัพยากรน้ำมันเป็นพื้นฐาน และพัฒนาเมืองเอเดน ซึ่งเป็นเมืองท่าชายฝั่งทะเลอาระเบียทางภาคใต้ของประเทศ ให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม แต่ก็เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นอีกในปี 2537 จนสร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจเยเมนอย่างมาก และทำให้เยเมนต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากประเทศในตะวันออกกลางและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ซาอุดีอาระเบีย คูเวต กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก มาโดยตลอด ทั้งนี้ สหประชาชาติ (UN) จัดให้เยเมนอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries-LDC) และเป็นประเทศที่ประสบปัญหาความยากจนมากที่สุดในกลุ่มประเทศอาหรับ

ภาคเศรษฐกิจที่มีศักยภาพมากที่สุดของเยเมน คือ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยรัฐบาลเยเมนเปิดโอกาสให้บริษัทพลังงานต่างชาติ เช่น ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย จีน และเกาหลีใต้ เข้าร่วมลงทุนในโครงการสำรวจและผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของประเทศ ทั้งนี้ เยเมนมีรายได้จากการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติประมาณ 25% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ขณะเดียวกัน เยเมนยังต้องพึ่งพารายได้จากภาคเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศรองจากน้ำมัน ประมาณ 20% ของ GDP

และมีชาวเยเมนกว่า 50% ทำงานในภาคเกษตร ขณะที่ภาคอุตสาหกรรม มีรายได้ประมาณ 10% ของ GDP และมีชาวเยเมนประมาณ 10% ทำงานในภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม การผลิตน้ำมันและก๊าซธรรมชาติของเยเมน ซึ่งเป็นรายได้สำคัญของประเทศได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งภายในเยเมนหลายครั้ง โดยสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษียืดเยื้อมาตั้งแต่ปี 2557 ซึ่งการสู้รบในพื้นที่ภาคกลางและพื้นที่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศ เป็นที่ตั้งของแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติส่วนใหญ่ของประเทศ ทำให้ระบบท่อขนส่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติได้รับความเสียหาย จนต้องระงับการผลิตเกือบทั้งหมด

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ น้ำมันดิบ มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 2,000-4,000 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับ 29 ของโลก) กำลังการผลิตเฉลี่ยวันละ 40,000-68,000 บาร์เรล (ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อปี 2557 ซึ่งอยู่ที่ประมาณวันละ 127,000 บาร์เรล และเมื่อปี 2544 ซึ่งเคยผลิตได้มากที่สุดวันละ 441,000 บาร์เรล) และส่งออกประมาณวันละ 8,990 บาร์เรล (ข้อมูลเมื่อปี 2561) ก๊าซธรรมชาติ มีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้ว 478.5 ล้านล้าน ลบ.ม. (มากเป็นอันดับ 31 ของโลก) กำลังการผลิตประมาณวันละ 600 ล้าน ลบ.ม. (ข้อมูลเมื่อปี 2560)

ผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ กาแฟ ฝ้าย ผลไม้ และปศุสัตว์ ส่วนอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การแปรรูปอาหาร การกลั่นน้ำมัน การผลิตวัสดุก่อสร้าง การผลิตกระดาษ และสิ่งทอ นอกจากนี้ ยังมีทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญได้แก่ สังกะสี เงิน และตะกั่ว ทองคำ ซัลเฟอร์ เกลือ และยิปซัม แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาในเชิงอุตสาหกรรม

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : รียาลเยเมน (Rials/Riyal-YER)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 247.20 รียาล : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : ประมาณ 0.12 บาท : 1 รียาล (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2563)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 20,950 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2563 ของ IMF)

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ : ติดลบ 5%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ติดลบ 1,360 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,930 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 26.4%

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศและทองคำ: 245.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2560 ของธนาคารโลก)

แรงงาน : 6.923 ล้านคน (ประมาณการปี 2563 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ)

อัตราการว่างงาน : 12.83%

ดุลการค้าต่างประเทศ : ขาดดุล 8,973 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2562 ขององค์การการค้าโลก)

มูลค่าการส่งออก : 1,434 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : น้ำมันดิบ กาแฟ ปลาแห้ง ก๊าซธรรมชาติ

ประเทศส่งออกสินค้าสำคัญ : อียิปต์ ตุรกี โอมาน ซูดาน เอธิโอเปีย

มูลค่าการนำเข้า : 10,407 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : อาหาร สัตว์มีชีวิต เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์

ประเทศนำเข้าสินค้าสำคัญ : สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ จีน ซาอุดีอาระเบีย ตุรกี โอมาน

การทหาร ภายหลังจากขึ้นสู่อำนาจของประธานาธิบดีฮาดี เมื่อ ก.พ.2555 มีการปรับโครงสร้างและปฏิรูปกองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคงในเยเมนทั้งหมด โดยมีเป้าหมายจำกัดบทบาทของกองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคง เฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่กองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคงที่ภักดีต่ออดีตประธานาธิบดีศอลิห์ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังปราบปรามมวลชนที่ลุกฮือขับไล่อดีตประธานาธิบดีศอลิห์เมื่อปี 2554 จึงทำให้เจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นบุคคลใกล้ชิดของอดีตประธานาธิบดีศอลิห์ ถูกปลดออกตำแหน่งในกองทัพและกองกำลังรักษาความมั่นคงเกือบทั้งหมด

กองทัพเยเมนหลังการปรับโครงสร้างยังอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงกลาโหม มีประธานาธิบดีฮาดีเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดโดยตำแหน่ง โครงสร้างกองทัพใหม่ ประกอบด้วย ทบ. มีกำลังพลประมาณ 60,000 นาย ทร. และกองกำลังป้องกันชายฝั่ง (รวมถึงนาวิกโยธิน) มีกำลังพลประมาณ 1,700 นาย ทอ. และกองกำลังป้องกันภัยทางอากาศ มีกำลังพลรวมประมาณ 1,700 นาย กองกำลังป้องกันชายแดน (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวนกำลังพล) นอกจากนี้ กองกำลัง Yemeni Republican Guard หรือกองกำลังสำรองเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเดิมอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของพันเอก (พิเศษ) Ahmed Ali Abdullah Saleh al-Ahmar บุตรชายคนโตของอดีตประธานาธิบดีศอลิห์ และมีกำลังพลประมาณ 30,000-50,000 นาย ถูกปรับโครงสร้างและจัดตั้งเป็นกองกำลัง Presidential Protective Forces หรือ Presidential Defence Forces อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา และขึ้นตรงกับประธานาธิบดีเพียงคนเดียว อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มกบฏเผ่าฮูษีบุกยึดกรุงซานา เมืองหลวง เมื่อ ก.ย.2557 และขยายการบุกยึดเมืองสำคัญในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก จนถึงภาคใต้ ก่อนประกาศยึดอำนาจประธานาธิบดีฮาดี เมื่อ ก.พ.2558 ทำให้การบังคับบัญชากองทัพเยเมนอยู่ในภาวะสูญญากาศและไร้เสถียรภาพ จนนำไปสู่การแบ่งฝ่ายเป็นกองกำลังและกลุ่มติดอาวุธที่สำคัญ ได้แก่

กองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ประกอบด้วย กองกำลังบางส่วนของกองทัพเยเมน และกองกำลังติดอาวุธท้องถิ่นในจังหวัดทางภาคใต้และภาคตะวันออกของเยเมน มีสมาชิกรวมประมาณ 40,000 คน มีอาวุธยุทธโปกรณ์ แต่ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน ได้แก่ รถถังรุ่น M-60A1 รุ่น T-34 รุ่น T-54/55 รุ่น T-62 และรุ่น T-72 ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะรุ่น BRDM-2 รถหุ้มเกราะทหารราบสายพานรุ่น BMP-2 ยานยนต์หุ้มเกราะล้ออย่างรุ่น BTR-80A รุ่น Ratel-20 รุ่น BTR-60 รุ่น Streit Cougar และรุ่น Streit Spartan อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถังรุ่น 9K11 Malyutka รุ่น M47 Dragon และรุ่น TOW ปืนใหญ่ต่อต้านรถถัง รุ่น SU-100 ปืนใหญ่ต่อต้านจรวดรุ่น 2S1 Gvozdika เครื่องบินปฏิบัติการกิจรวบรวบข่าวกรอง ตรวจการณ์ และลาดตระเวนรุ่น AT-802 Air Tractor ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น ZPU-4 และรุ่น ZU-23-2 นอกจากนี้ พันธมิตรอาหรับ ซึ่งมีซาอุดีอาระเบียเป็นแกนนำ ส่งกองกำลังและยุทธโปกรณ์เข้าไป

ในเยเมน เพื่อช่วยรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีปราบปรามกลุ่มกบฏเห่าฮูซีตั้งแต่ปี 2558 ประกอบด้วย ทหารซาอุดีอาระเบีย จำนวน 2,500 นาย และทหารซูดาน จำนวน 950 นาย

กองกำลังติดอาวุธของกลุ่มกบฏชาวฮูซี (Houthi) มีฐานที่มั่นส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือของเยเมน ชำนาญการสู้รบแบบกองโจรและการซุ่มโจมตี มีสมาชิกประมาณ 20,000 คน ได้อาวุธยุทธโศภนจากการบุกยึดฐานทัพหลายแห่งของรัฐบาลเยเมนระหว่าง ก.ย.2557-ก.พ.2558 แต่ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน ได้แก่ รถถังรุ่น T-55 และรุ่น T-72 รถหุ้มเกราะทหารราบสายพานรุ่น BMP-2 ยานยนต์หุ้มเกราะล้อยางรุ่น BTR-80A รุ่น BTR-40 และรุ่น BTR-60 ยานยนต์หุ้มเกราะป้องกันการซุ่มโจมตีรุ่น M-ATV อาวุธปล่อยนำวิถีต่อต้านรถถังรุ่น M47 Dragon รุ่น 9K111-1 Konkurs และรุ่น 9K115 Metis ขีปนาวุธทางยุทธวิธีแบบพื้นสู่พื้นรุ่น 9K79 Tochka รุ่น Scud-B/Hwasong-5 รุ่น Borkan-1 และรุ่น Qaher-1 ขีปนาวุธต่อต้านเรือรุ่น C-801/C802 ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น M167 Vulcan และรุ่น ZU-23-2 นอกจากนี้กลุ่มกบฏเห่าฮูซีอ้างว่าสามารถผลิตและพัฒนาขีปนาวุธ รวมถึงอากาศยานไร้คนขับ (UAV) ขึ้นเองหลายรุ่นเพื่อนำไปใช้ในการสู้รบ เช่น จรวดร่อน รุ่น Quds-1 (พิสัยทำการมากกว่า 150 กม.) ขีปนาวุธนำวิถีรุ่น Badir-1 รุ่น Badir-1P และรุ่น Badir-F (พิสัยทำการสูงสุด 160 กม.) UAV รุ่น Qasef-1 (บินได้ไกล 150 กม. และบรรทุกระเบิด/ขีปนาวุธได้หนัก 30-45 กก.) รุ่น Qasef-2K รุ่น Sammad-1 และรุ่น Sammad-3 ทั้งนี้ การที่อดีตประธานาธิบดีศอลิห์หันมาเป็นพันธมิตรกับกลุ่มกบฏเห่าฮูซี ทำให้กองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่ออดีตประธานาธิบดีศอลิห์ (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวนสมาชิกและอาวุธ) เข้าร่วมกับกลุ่มกบฏเห่าฮูซี เพื่อสู้รบกับกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี แต่ภายหลังอดีตประธานาธิบดีศอลิห์แปรพักตร์ จึงถูกกลุ่มกบฏเห่าฮูซีโจมตีจนเสียชีวิตเมื่อ ธ.ค.2560 ทำให้สมาชิกกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่ออดีตประธานาธิบดีศอลิห์เกิดความแตกแยกและแบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายสนับสนุนกลุ่มกบฏเห่าฮูซี ฝ่ายสนับสนุนประธานาธิบดีฮาดี และฝ่ายสนับสนุนพันเอก (พิเศษ) Ahmed Ali Abdullah Saleh al-Ahmar บุตรชายคนโตของอดีตประธานาธิบดีศอลิห์

กองกำลังติดอาวุธอาสาสมัครท้องถิ่นในจังหวัดภาคใต้ของเยเมน หรือ Popular Resistance ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของพรรค Yemeni Congregation for Reform หรือ Islah และกองกำลังติดอาวุธแนวร่วมของขบวนการชะละฟี (Salafist) ในเยเมน ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวนสมาชิกและอาวุธยุทธโศภน เป็นพันธมิตรกับกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี จึงได้รับการสนับสนุนยานยนต์หุ้มเกราะอาวุธเบาและหนักจำนวนหนึ่ง รวมถึงค่าตอบแทน

Security Belt Forces เป็นกองกำลังติดอาวุธของ Southern Transitional Council (STC) ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ของเยเมน ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2550 มีนายอัยดะรุส อัลซุบายดี (Aidarus al-Zoubaidi) อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเอเดนเป็นผู้นำ เคลื่อนไหวเรียกร้องการแบ่งแยกดินแดนให้กลับไปปกครองแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมน หรือเยเมนใต้ในอดีต มาตั้งแต่สมัยรัฐบาลประธานาธิบดีศอลิห์ จนถึงรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ไม่ปรากฏข้อมูลอาวุธยุทธโศภน แต่ปรากฏรายงานซึ่งไม่ได้รับการยืนยันเป็นทางการเมื่อ ก.ย.2562 ว่า สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซึ่งเป็นพันธมิตรอาหรับที่ให้ความช่วยเหลือด้านการทหารแก่รัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ให้การสนับสนุนด้านการเงินและการทหารแก่ Security Belt Forces ซึ่งคาดว่า มีจำนวนสมาชิกมากกว่า 90,000 คน มาตั้งแต่ปี 2559

นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มก่อการร้ายสำคัญที่เข้าไปเคลื่อนไหวในเยเมน ได้แก่

กลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (Al Qaida in the Arabian Peninsula-AQAP) เป็นกลุ่มสาขาของอัลกออิดะฮ์ (Al Qaida - AQ) ในเยเมน มีสมาชิกประมาณ 6,000-8,000 คน พื้นที่เคลื่อนไหวและฐานที่มั่นส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดทางภาคตะวันออกและพื้นที่บางส่วนในภาคใต้ ไม่ปรากฏข้อมูลอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่รายงานของ Analytical Support and Sanctions Monitoring Team ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) มอบหมายให้ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลความเคลื่อนไหวของกลุ่ม Islamic State (IS) ในอิรักและซีเรีย และกลุ่ม AQ เพื่อจัดทำเป็นรายงานประกอบการออกข้อมติของ UNSC เกี่ยวกับกลุ่มก่อการร้ายดังกล่าว เผยแพร่รายงานเมื่อ 27 ก.ค.2561 ระบุว่า กลุ่ม AQAP มีเครื่องยิงจรวดรุ่น BM-21 และรุ่น Grad-P ซีปนาวุธแบบพื้นสู่อากาศรุ่น SA-7 และรุ่น SA-9 ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานรุ่น ZU-23 ปืนครก รถหุ้มเกราะทหารราบ และซีปนาวุธต่อต้านรถถังรุ่น TOW ทั้งนี้ คาดว่า กลุ่ม AQAP ได้อาวุธดังกล่าวจากการบุกยึดฐานทัพและค่ายทหารของกองทัพเยเมนในพื้นที่ทางภาคตะวันออกและภาคใต้

กลุ่ม Islamic State (IS) ในเยเมน มีสมาชิก 250-500 คน ไม่ปรากฏข้อมูลอาวุธยุทโธปกรณ์ แต่มีการแข่งขันอิทธิพลกับกลุ่ม AQAP แม้ว่ามีโครงสร้างกลุ่มอ่อนแอกว่า เคลื่อนไหวในจังหวัดทางภาคตะวันตกเฉียงใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพื้นที่บางส่วนทับซ้อนกับเขตอิทธิพลของกลุ่ม AQAP

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาด้านความมั่นคงของเยเมน มีสาเหตุสำคัญมาจากความขัดแย้งทางการเมืองภายในเยเมนที่มีความซับซ้อนและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนทำให้เยเมนเผชิญภาวะไร้เสถียรภาพอยู่เป็นระยะ เฉพาะอย่างยิ่งหลังจากเกิดเหตุมวลชนลุกฮือขับไล่อดีตประธานาธิบดีศอลิห์เมื่อปี 2554 และสงครามกลางเมืองระหว่างรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากซาอุดีอาระเบีย กับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี ซึ่งเชื่อว่าจะได้รับการสนับสนุนจากอิหร่านตั้งแต่ ก.ย.2557 นอกจากนี้ ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองยังทำให้เยเมนกลายเป็นพื้นที่แข่งขันอิทธิพล หรือสงครามตัวแทน (Proxy War) ระหว่างซาอุดีอาระเบียกับอิหร่าน และเป็นโอกาสให้กลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (AQAP) ซึ่งเป็นกลุ่มสาขาของอัลกออิดะฮ์ (AQ) ที่ก่อตั้งขึ้นในเยเมนตั้งแต่ปี 2551 ขยายอิทธิพลและฐานปฏิบัติการ โดยใช้เยเมนเป็นศูนย์กลางในการคัดเลือก ฝึก และทางผ่านให้กับสมาชิกกลุ่ม ทั้งนี้ การที่กลุ่ม AQAP ก่อเหตุโจมตีในเยเมน และพยายามวางแผนโจมตีสหรัฐฯ รวมถึงประเทศตะวันตก ทำให้รัฐบาลเยเมนต้องร่วมมือกับสหรัฐฯ ปราบปรามกลุ่ม AQAP โดยสหรัฐฯ ส่ง UAV เข้าไปทิ้งระเบิดโจมตีฐานที่มั่นของกลุ่ม AQAP ในเยเมนมาตั้งแต่ปี 2554 ส่งผลให้ผู้นำและสมาชิกระดับสูงหลายคนเสียชีวิต

นอกจากนี้ ความไร้เสถียรภาพในเยเมนที่เกิดขึ้นในห้วงปี 2557-2559 ยังเป็นโอกาสให้กลุ่ม AQAP ขยายอิทธิพลในเยเมนมากขึ้น เห็นได้จากการที่กลุ่ม AQAP บุกยึดพื้นที่ในภาคตะวันตกและพยายามขยายพื้นที่ยึดครองไปยังเมืองสำคัญตามชายฝั่งคาบสมุทรอาระเบียในภาคใต้ อาทิ เมืองเอเดน ขณะที่กลุ่ม IS ในอิรักและซีเรียก็แสวงประโยชน์ด้วยการเข้าจัดตั้งกลุ่มสาขาของ IS ในเยเมน เมื่อ พ.ย.2557 ส่งผลให้ประธานาธิบดีฮาดีต้องร้องขอการสนับสนุนด้านการทหารจากพันธมิตรอาหรับ ซึ่งมีซาอุดีอาระเบียเป็นแกนนำ เพื่อช่วยปราบปรามกลุ่ม AQAP กลุ่ม IS และกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ AFESD, AMF, CAEU, CD, EITI (ถูกระงับชั่วคราว), FAO, G-77, IAEA,

IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, ITUC (NGOs), LAS, MIGA, MINURSO, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OAS (ผู้สังเกตการณ์), OIC, OPCW, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNISFA, UNMIL, UNMIS, UNOCI, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO, WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เยเมนเคยมีแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ร่วมกับทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency- IAEA) เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนพลังงานในประเทศในอนาคต โดยเฉพาะน้ำมัน รวมทั้งเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการพลังงานปรมาณูแห่งชาติ (National Atomic Energy Commission-NATEC) เมื่อ 28 เม.ย.2542 เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ ต่อมา ในปี 2550 NATEC ยกร่างกฎหมายนิวเคลียร์ โดยได้รับความช่วยเหลือจาก IAEA แต่รัฐสภามีมติไม่เห็นชอบร่างกฎหมายดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่ายังขาดความรัดกุมในประเด็นด้านความปลอดภัย ทั้งนี้ เยเมนตั้งเป้าหมายจะมีเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดเล็กเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้า (300 เมกะวัตต์) ภายในปี 2568 และจะมีเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์สำหรับผลิตพลังงานไฟฟ้าเชิงพาณิชย์ (1,000-1,500 เมกะวัตต์) ภายในปี 2578 โดยตั้งเป้าหมายจะส่งออกพลังงานไฟฟ้าให้กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น โอมาน และซาอุดีอาระเบีย อย่างไรก็ตาม ภาวะสงครามและความขัดแย้งในเยเมนที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีนิวเคลียร์ รวมถึงการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอื่น ๆ ของเยเมน

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 57 แห่ง สามารถใช้งานได้ดี 17 แห่ง โดยในจำนวนนี้เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง ได้แก่ 1) ท่าอากาศยาน Sana'a กรุงซานา 2) ท่าอากาศยาน Aden เมืองเอเดน จังหวัดเอเดน 3) ท่าอากาศยาน Riyan Mukalla เมืองมุกัลลา 4) ท่าอากาศยาน Seiyun เมืองซัยอูน จังหวัดฮัฎเราะเมาต์ทางภาคใต้ 5) ท่าอากาศยาน Hodeida จังหวัดอัลฮุฎัยดะฮ์ และ 6) ท่าอากาศยาน Taiz จังหวัดตะอิชทางภาคตะวันตก อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน มีเพียงท่าอากาศยาน Aden และท่าอากาศยาน Seiyun ที่เปิดใช้งานที่เหลือส่วนใหญ่ถูกระงับการใช้งาน เนื่องจากการสู้รบระหว่างรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีตั้งแต่ปี 2557 และการที่กองกำลังพันธมิตรอาหรับประกาศเขตห้ามบินในเยเมนตั้งแต่ปี 2558 นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Aden และท่าเรือ Al Mukalla ในภาคใต้ (ชายฝั่งทะเลอาระเบีย) ท่าเรือ Al Hudaydah และท่าเรือ Mocha ในภาคตะวันตก (ชายฝั่งทะเลแดง) เส้นทางคมนาคม มีถนนระยะทาง 71,300 กม. เป็นถนนลาดยางระยะทาง 6,200 กม. (ข้อมูลเมื่อปี 2548) ท่าส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม รวมระยะทาง 2,033 กม. (ข้อมูลเมื่อปี 2558) **การโทรคมนาคม:** มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 1.190 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 7.671 ล้านคน (ประมาณการเมื่อปี 2560 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 15.30 ล้านเลขหมาย (ประมาณการเมื่อปี 2561 ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ) รหัสประเทศสำหรับโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +967 รหัสอินเทอร์เน็ต .ye

การเดินทาง สายการบินของไทยและเยเมน ไม่มีบริการเที่ยวบินระหว่างกรุงเทพฯ-ซานา แต่สามารถใช้บริการของสายการบินอื่น เช่น Emirates และ Etihad ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ Gulf Air ของบาห์เรน Qatar Airways ของกาตาร์ Egypt Air ของอียิปต์ Kuwait Airways ของคูเวต Turkish Airlines ของตุรกี และ Royal Jordanian ของจอร์แดน โดยแต่ละสายการบินจะแวะพักที่ประเทศของตนก่อน เนื่องจากไม่มีเที่ยวบินตรง ทำให้ระยะเวลาการเดินทางอยู่ระหว่าง 16-23 ชม. เวลาที่เยเมนช้ากว่าไทย 4 ชม. คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางราชการสามารถเดินทางเข้าประเทศเยเมนได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา (กรณีพำนักไม่เกิน 90 วัน) ส่วนบุคคลที่ถือหนังสือเดินทางธรรมดาต้องขอรับการตรวจลงตราจากสถานกงสุลเยเมนประจำกรุงเทพฯ เว็บไซต์ท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวเยเมน : www.yementourism.com

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1. สงครามกลางเมืองในเยเมนยังมีแนวโน้มทวีความรุนแรงและซับซ้อน โดยการสู้รบระหว่างกองกำลังติดอาวุธที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี ซึ่งซาอุดีอาระเบียให้การสนับสนุนด้านการทหารและปฏิบัติการโจมตีทางอากาศ กับกลุ่มกบฏชาวชีอะห์เผ่าฮูษี ซึ่งเชื่อว่าอิหร่านให้การสนับสนุนด้านการทหารและอาวุธ ยึดเย็ดมาตั้งแต่ ก.ย.2557 และรุนแรงขึ้นจากการที่ซาอุดีอาระเบียใช้ปฏิบัติการทางอากาศโจมตีฐานที่มั่นของกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีตั้งแต่ มี.ค.2558 และยังร่วมมือกับสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ส่งกองกำลังภาคพื้นดินเข้าไปสู้รบ และใช้การปิดล้อมกลุ่มกบฏเผ่าฮูษี นอกจากนี้ สถานการณ์การสู้รบทางภาคใต้ของเยเมนยังเปราะบางและเสี่ยงปะทุรุนแรง หลังจาก Southern Transitional Council (STC) ซึ่งเป็นกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ของเยเมน ส่งกองกำลังติดอาวุธบุกยึดค่ายทหารและทำเนียบประธานาธิบดีในเมืองเอเดนทางภาคใต้ ซึ่งเป็นฐานที่มั่นและเมืองหลวงชั่วคราวของรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี เมื่อ 11 ส.ค.2562 เนื่องจากไม่พอใจที่พรรค Islah ซึ่งเป็นกลุ่มการเมืองของชาวเยเมนในภาคเหนือและเป็นพันธมิตรกับรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี เข้าไปมีอำนาจในรัฐบาลท้องถิ่นทางภาคใต้ แม้จะมีการเจรจาข้อตกลงหยุดยิงเพื่อยุติความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีกับ STC โดยซาอุดีอาระเบียเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจาที่เมืองเจดดาห์ ซาอุดีอาระเบียตั้งแต่ ก.ย.2562 จนนำไปสู่การลงนามข้อตกลงดังกล่าว ที่ริยาด ซาอุดีอาระเบีย เมื่อ 6 พ.ย.2562 แต่ปรากฏว่า ทั้งสองฝ่ายยังคงละเมิดข้อตกลงหยุดยิงอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี 2563

2. การโจมตีข้ามชายแดนเพื่อตอบโต้ซาอุดีอาระเบียของกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีในเยเมน อาจทวีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งการยิงปืนใหญ่และขีปนาวุธข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีพื้นที่ทางภาคใต้ จนถึงริยาด เมืองหลวง ซึ่งตั้งอยู่เกือบใจกลางประเทศ มักกะฮ์และเจดดาห์ ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคตะวันตก (ห่างจากชายแดนทางภาคเหนือของเยเมนประมาณ 1,000 กม.) ของซาอุดีอาระเบีย รวมถึงการส่ง UAV ข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีเป้าหมายทางทหาร โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ อาทิ ท่าอากาศยาน และแหล่งผลิตน้ำมันในซาอุดีอาระเบีย ทั้งนี้ กลุ่มกบฏเผ่าฮูษีส่ง UAV เข้าไปทิ้งระเบิดโจมตีสถานีสูบน้ำมันดิบในภาคตะวันออกของซาอุดีอาระเบียเป็นครั้งแรกเมื่อ 14 พ.ค.2562 และครั้งหลังสุดเมื่อ 14 ก.ย.2562 ซึ่งกลุ่มกบฏเผ่าฮูษีอ้างว่า ส่ง UAV รวม 10 ลำ เข้าไปโจมตีโรงงานแปรรูปน้ำมัน 2 แห่งในภาคตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย โดยเป็นปฏิบัติการครั้งใหญ่ที่สุดที่กลุ่มเคยก่อเหตุ นอกเหนือไปจากการยิงขีปนาวุธข้ามชายแดนเข้าไปโจมตีในซาอุดีอาระเบีย

3. การเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดี กับกลุ่มกบฏเห่าฮูซี ที่ UN เป็นคนกลาง และพยายามผลักดันการเจรจาสันติภาพมาตั้งแต่ปี 2559 แม้ว่า UN ประสบความสำเร็จในการผลักดันให้ทั้งสองฝ่ายบรรลุข้อตกลงหยุดยิงในเมืองฮุฎัยดะฮ์ ทางภาคตะวันตกของเยเมน เมื่อ 13 ธ.ค.2561 แต่ก็ยังไม่สามารถผลักดันให้มีการบรรลุข้อตกลงสันติภาพที่นำไปสู่การยุติสงครามได้ ทั้งนี้ สงครามกลางเมืองและความขัดแย้งในเยเมนที่ยืดเยื้อและทวีความซับซ้อน ส่งผลให้เยเมนเผชิญวิกฤตมนุษยธรรมที่ร้ายแรงที่สุดในโลก เฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่ปี 2561 เกิดการระบาดของอหิวาตกโรคในเยเมน ซึ่งเป็นการระบาดครั้งใหญ่ที่สุดในโลก เนื่องจากมีชาวเยเมนป่วยด้วยโรคดังกล่าวมากกว่า 1 ล้านคน ขณะที่ชาวเยเมนมากกว่า 7 ล้านคนเสี่ยงเผชิญภาวะอดอยาก และประมาณ 19 ล้านคน (มากกว่า 80% ของจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ 28 ล้านคน) ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม นอกจากนี้ UN ประเมินว่า หากสงครามและความขัดแย้งในเยเมนยืดเยื้อไปจนถึงปี 2565 จะส่งผลให้เยเมนกลายเป็นประเทศยากจนที่สุดในโลก โดยภาวะสงครามที่ยืดเยื้อจะทำให้ชาวเยเมน 79% ของจำนวนประชากรทั้งหมด ดำรงชีวิตโดยมีรายได้เฉลี่ยต่อวันต่อคน ต่ำกว่าเส้นความยากจน (Poverty Line) ระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ที่วันละ 1.90 ดอลลาร์สหรัฐ

4. ความเคลื่อนไหวของกลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (AQAP) และกลุ่ม IS ในเยเมน ที่อาจแข่งขันอิทธิพลในเยเมนมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งการชักชวนนักรบต่างชาติให้เดินทางไปเข้าร่วมกับกลุ่ม รวมทั้งการปราบปรามกลุ่มก่อการร้ายดังกล่าวของสหรัฐฯ และพันธมิตร

5. ปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลกรวมถึงเยเมน โดย UN กังวลว่าเยเมนอาจเผชิญการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ที่เป็นภัยพิบัติที่ร้ายแรงที่สุดของเยเมน เนื่องจากระบบสาธารณสุขและสาธารณสุขของประเทศได้รับความเสียหายจากสงครามกลางเมืองที่ยืดเยื้อหลายปี ทั้งนี้ นับตั้งแต่เยเมนพบผู้ติดเชื้อ COVID-19 รายแรกภายในประเทศเมื่อ 10 เม.ย.2563 จนถึง 31 ต.ค.2563 มีผู้ติดเชื้อ COVID-19 ในเยเมน รวม 2,063 ราย และเสียชีวิต 599 ราย (มากเป็นอันดับ 14 ของประเทศตะวันออกกลาง อันดับ 40 ของประเทศเอเชีย และอันดับ 159 ของโลก) อย่างไรก็ตาม คาดว่า ตัวเลขผู้ติดเชื้อที่แท้จริงน่าจะสูงกว่านี้ เนื่องจากปัญหาขาดแคลนเครื่องมือแพทย์และเวชภัณฑ์ ทำให้การตรวจหาผู้ติดเชื้อทำได้ในวงจำกัด

ความสัมพันธ์ไทย-เยเมน

ไทยและเยเมนสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 5 เม.ย.2526 โดยฝ่ายไทยกำหนดให้สถานเอกอัครราชทูต ณ มัสกัต โอมาน มีเขตอาณาคลุมถึงเยเมน ส่วนฝ่ายเยเมนกำหนดให้สถานเอกอัครราชทูต ณ ปักกิ่ง จีน มีเขตอาณาคลุมถึงไทย อย่างไรก็ตาม ทั้งสองฝ่ายต่างเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ของแต่ละฝ่าย โดยเยเมนเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์เยเมนในไทย และแต่งตั้งนาย Ahmed Salem Ba'Olayan เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เยเมนประจำไทย เมื่อปี 2540 ส่วนฝ่ายไทยเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยในเยเมน และแต่งตั้งนาย Abdul Galil Abdo Thabet เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยประจำเยเมน เมื่อปี 2546

ความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างไทยกับเยเมนที่ผ่านมาเป็นไปด้วยดี แต่การแลกเปลี่ยนการเยือนยังมีน้อย โดยผู้แทนฝ่ายไทยเยือนเยเมนอย่างเป็นทางการครั้งสุดท้าย คือ นายกันตธีร์ ศุภมงคล

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ เดินทางเยือนเยเมน เพื่อเข้าร่วมการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ครั้งที่ 33 ขององค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) ที่กรุงซานา เยเมน ระหว่าง 28-30 มิ.ย.2548 ขณะที่ผู้แทนฝ่ายเยเมนเยือนไทยอย่างเป็นทางการครั้งล่าสุด คือ นาย Abdulaziz Nasser Al-Komain รัฐมนตรีว่าการกระทรวง Supply and Trade ของเยเมน เดินทางเยือนไทย เพื่อเข้าร่วมการประชุม UN ว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ครั้งที่ 10 ที่กรุงเทพฯ ระหว่าง 12-19 ก.พ.2543

การพบหารืออย่างเป็นทางการระหว่างผู้แทนฝ่ายไทยกับเยเมนที่ผ่านมา ทั้งสองฝ่ายเคยเห็นพ้องที่จะส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า การท่องเที่ยว การประมง และความร่วมมือในประชาคมระหว่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งใน OIC โดยความร่วมมือที่เยเมนให้ความสนใจต่อไทยเป็นพิเศษ คือ ความร่วมมือด้านชลประทาน และการทำฝนเทียม ซึ่งเยเมนประสงค์ให้ไทยส่งผู้เชี่ยวชาญเดินทางไปศึกษาความเป็นไปได้ในการทำฝนเทียม ในเยเมน และประสงค์ส่งเจ้าหน้าที่เยเมนมาดูงานในไทย อย่างไรก็ตาม ภายใต้นโยบายการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิบัตรการทำฝนเทียม จึงชะลอความร่วมมือดังกล่าวไว้ นอกจากนี้ สายการบิน Yemenia ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของเยเมน เคยแสดงความประสงค์จะเปิดเส้นทางการบินกรุงเทพฯ-ซานา เพื่อให้บริการชาวเยเมนที่ต้องการเดินทางมาติดต่อธุรกิจ ท่องเที่ยว และรักษาพยาบาลในไทย

ด้านการท่องเที่ยว เมื่อปี 2562 มีชาวเยเมนเดินทางมาไทย รวม 7,747 คน ในจำนวนนี้เป็นชาวเยเมนที่ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวจำนวน 6,873 คน ลดลงจากเมื่อปี 2561 ที่มีจำนวน 7,070 คน ขณะที่เมื่อ ม.ค.-ก.ย.2562 มีชาวเยเมนเดินทางมาไทยรวม 930 คน สำหรับคนไทยในเยเมน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาด้านศาสนา โดยก่อนหน้านี้ เมื่อปี 2558 มีนักศึกษาไทยพำนักอยู่ในเยเมน รวม 191 คนและเกือบทั้งหมดอพยพกลับไทย เนื่องจากการสู้รบระหว่างกองกำลังรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มกบฏเห่าฮูษีทวีความรุนแรงจนอาจกระทบต่อความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบัน มีนักศึกษาไทยเดินทางกลับไปเยเมนอีก โดยข้อมูลเมื่อปี 2562 มีนักศึกษาไทยในเยเมนประมาณ 150 คน ส่วนใหญ่พำนักและศึกษาในสถาบัน/โรงเรียนสอนศาสนาในเมืองหลายแห่งทางภาคตะวันออก (มีชายแดนติดกับโอมาน) ของเยเมน ซึ่งไม่มีการสู้รบและอยู่ห่างจากพื้นที่สู้รบที่ส่วนใหญ่มีขึ้นในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก และพื้นที่บางส่วนของภาคใต้ของเยเมน

ด้านการค้าระหว่างไทยกับเยเมน เมื่อปี 2562 มีมูลค่า 233.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5,413.34 ล้านบาท) ลดลงจากเมื่อปี 2561 ที่มีมูลค่า 242.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (7,703.80 ล้านบาท) โดยปี 2562 ไทยส่งออกมูลค่า 217.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5,043.02 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 16.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (370.32 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 201.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,672.71 ล้านบาท) ขณะที่การค้าระหว่างไทยกับเยเมน ห้วง ม.ค.-ก.ย.2562 มีมูลค่า 183.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (5,751.38 ล้านบาท) โดยปี 2562 ไทยส่งออกมูลค่า 148.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,642.58 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 34.90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,108.80 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ข้าว รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู ยางและของที่ทำได้ด้วยยาง เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบ พลาสติกและของที่ทำด้วยพลาสติก เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ บอยเลอร์ เครื่องจักร เครื่องใช้กล สบู่ สารอินทรีย์ที่เป็นตัวลดแรงตึงผิว สิ่งปรุงแต่งที่ใช้

ซ้กล้าง ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม สินค้านำเข้าสำคัญจากเยเมน ได้แก่ สัตว์น้ำสด แซ่เย็น แซ่แข็ง แปรรูปและ กึ่งสำเร็จรูป ทองแดงและของทำด้วยทองแดง เหล็ก เหล็กกล้าและของที่ทำด้วยเหล็ก เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ บอยเลอร์ เครื่องจักร เครื่องใช้กลและส่วนประกอบ กาแฟ ชา เครื่องเทศ เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบ กับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเซต อุปกรณ์และเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ การถ่ายรูป การถ่ายทำภาพยนตร์ การวัดความเที่ยง

ความตกลงที่สำคัญ : ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ ลงนามเมื่อ 28 ก.ค.2543 ที่กรุงเทพฯ ต่อมา เมื่อ มิ.ย.2548 คณะผู้แทนของทั้งสองฝ่ายจัดเจรจาการบินที่กรุงเทพฯ และทำบันทึกความเข้าใจลับ (Confidential Memorandum of Understanding) ว่า ทั้งสองฝ่ายจะสามารถทำการบินแบบประจำระหว่างกัน รวมทั้งทำการบินโดยใช้ชื่อเที่ยวบินร่วมกัน (Code sharing) ได้ทันทีเมื่อแต่ละฝ่ายมีความพร้อม

นายอับดุลรอบบูห์ มันศูร ฮาดิ
(Abd Rabuh Mansur Hadi)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเยเมน
เกิด	1 ก.ย.2488 (อายุ 76 ปี/ปี 2564) ที่เมือง Thukain จังหวัดอับยัน สหพันธรัฐอาระเบียใต้ (รัฐอารักขาของอังกฤษ ซึ่งต่อมา คือ เยเมนใต้ และภาคใต้ของเยเมนในปัจจุบัน)
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยทหาร เมืองเอเดน สหพันธรัฐอาระเบียใต้ เมื่อปี 2507 - ได้รับทุนฝึกอบรมด้านการทหารที่ Royal Military Academy Sandhurst ในสหราชอาณาจักร โดยสำเร็จการฝึกอบรม เมื่อปี 2509 จากนั้น เดินทางไปฝึกอบรมด้านรถถังที่ Nasser Military Academy ในอียิปต์ และหลักสูตร Military Leadership ที่สหภาพโซเวียต จึงเดินทางกลับเยเมนใต้ เมื่อปี 2513
สถานภาพทางครอบครัว	ไม่ปรากฏข้อมูล
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2507-ปี 2510 - รับราชการทหาร (สหพันธรัฐอาระเบียใต้) ปี 2510-ปี 2529 - รับราชการทหาร (เยเมนใต้) ปี 2529-ปี 2533 - รับราชการทหาร (เยเมนเหนือ) ปี 2533-ปี 2537 - รับราชการทหาร (สาธารณรัฐเยเมนในปัจจุบัน)

- ปี 2537 - รมว.กระทรวงกลาโหม (ในรัฐบาลสมัยประธานาธิบดีคอลิห์ และช่วงสงครามกลางเมืองของเยเมน)
- ต.ค.2537-ก.พ.2555 - รองประธานาธิบดี (ในรัฐบาลสมัยประธานาธิบดีคอลิห์)
- 21 ก.พ.2555-ปัจจุบัน - ชนะการเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดี โดยเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ เมื่อ 27 ก.พ.2555

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- เป็นบุคคลที่ภักดีต่อประธานาธิบดี Ali Nasir Muhammad ของเยเมนใต้ (ในอดีต) หลังจากเกิดสงครามกลางเมืองในเยเมนใต้เมื่อ ม.ค.2529 ได้ลี้ภัยไปเยเมนเหนือ พร้อมกับประธานาธิบดี Ali Nasir Muhammad
- หลังจากลี้ภัยไปเยเมนเหนือ หันไปเข้าร่วมกับประธานาธิบดีคอลิห์ของเยเมนเหนือ (ในอดีต) ซึ่งมีนโยบายรวมชาติ โดยเข้ารับราชการในกองทัพเยเมนเหนือ (ตำแหน่งสูงสุด คือ พล.ต.) จนกระทั่งประธานาธิบดีคอลิห์สามารถผนวกดินแดนเยเมนเหนือกับเยเมนใต้เป็นสาธารณรัฐเยเมน (ในปัจจุบัน) เมื่อ พ.ค.2533
- หลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงกลาโหม เมื่อปี 2537 มีบทบาทในการบัญชาการสู้รบในช่วงสงครามกลางเมืองในเยเมนระหว่างรัฐบาลเยเมนกับกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้เมื่อปีเดียวกัน จนได้รับความไว้วางใจจากประธานาธิบดีคอลิห์ และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีเยเมน
- ต้องรักษาการตำแหน่งประธานาธิบดีเยเมนระหว่าง พ.ย.2554-ก.พ.2555 หลังจากประธานาธิบดีคอลิห์ถูกกดดันให้ลงจากอำนาจ จากเหตุการณ์ลุกฮือของมวลชนเพื่อขับไล่ประธานาธิบดีคอลิห์ซึ่งเริ่มขึ้นตั้งแต่ ม.ค.2554 จนกระทั่งรองประธานาธิบดีฮาดี (ตำแหน่งในขณะนั้น) ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดี (เป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งเพียงคนเดียว) เมื่อ 21 ก.พ.2555
- หวังที่ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดี ถูกวิพากวิจารณ์ว่ามีบุคลิกภาพอ่อนแอและนิ่งเฉย รวมทั้งไม่มีบทบาททางการเมือง โดยเฉพาะการผลักดันนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อชาวเยเมนในภาคใต้ ซึ่งเป็นบ้านเกิด
- เคยยื่นหนังสือขอลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดีต่อรัฐสภาเยเมนเมื่อ 22 ม.ค.2558 โดยระบุเหตุผลว่า การบุกยึดซานาของของกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีตั้งแต่ ก.ย.2557 ส่งผลกระทบต่อกระบวนการถ่ายโอนอำนาจทางการเมืองในเยเมน และทำให้ตนและคณะรัฐมนตรีไม่สามารถแบกรับความรับผิดชอบต่อวิกฤตทางการเมืองในเยเมนได้ต่อไป แต่หลังจากได้รับการสนับสนุนจากประเทศรัฐรอบอ่าวอาหรับ เฉพาะอย่างยิ่งซาอุดีอาระเบีย จึงยกเลิกคำขอลาออกจากตำแหน่ง เมื่อ 24 ก.พ.2558

- ต้องลี้ภัยไปยังรียาด ซาอุดีอาระเบีย พร้อมกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีในรัฐบาลจำนวนหนึ่งตั้งแต่ มี.ค.2558 เนื่องจากกลุ่มกบฏเผ่าฮูซีบุกยึดเมืองเอเดน ทางภาคใต้ของเยเมน ซึ่งเป็นที่ตั้งรัฐบาลชั่วคราว จนกระทั่งกองกำลังพันธมิตรอาหรับที่มีซาอุดีอาระเบียเป็นแกนนำ และกองกำลังที่ภักดีต่อรัฐบาลประธานาธิบดีฮาดีประสบความสำเร็จในการขับไล่กลุ่มกบฏเผ่าฮูซี ออกจากเมืองเอเดนตั้งแต่ ก.ค.2558 จึงเดินทางกลับเมืองเอเดน เมื่อ ก.ย.2558 อย่างไรก็ตาม ปรากฏรายงานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ห้วงปี 2559 จนถึงปัจจุบันว่าประธานาธิบดีฮาดีใช้เวลาส่วนใหญ่พำนักอยู่ที่รียาด ซาอุดีอาระเบีย
 - ปรากฏรายงานเมื่อ ธ.ค.2561 ว่า ประธานาธิบดีฮาดีป่วยด้วยโรคหัวใจ โดยเดินทางไปรับการตรวจรักษาที่ Cleveland Clinic ซึ่งเป็นคลินิกเฉพาะทางในเมืองคลีฟแลนด์ รัฐโอไฮโอ ของสหรัฐฯ อย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ปี 2554 รายงานดังกล่าวระบุว่า ประธานาธิบดีฮาดีเข้ารับการผ่าตัดเปลี่ยนลิ้นหัวใจที่คลินิกดังกล่าว โดยเดินทางมาผ่าตัดและพักฟื้นอยู่ที่โรงแรม Intercontinental Suites ใกล้คลินิก พร้อมกับสมาชิกครอบครัวและผู้ติดตามจำนวนหนึ่ง แต่ไม่ได้ระบุรายละเอียดผู้ติดตามและห้วงเวลา
-

คณะรัฐมนตรีเยเมน

ประธานาธิบดี	Abd Rabuh Mansur Hadi
รองประธานาธิบดี	Lt. Gen. Ali Muhsin al-Ahmar
นรม.	Maeen Abd al-Malik Saeed
รอง นรม.	Salim Ahmad Sa'id al Khanbashi
รมว.กระทรวงเกษตรและการชลประทาน	Uthman Husayn Fayid Mujalli
รมว.กระทรวงสวัสดิการและประกันสังคม	-ว่าง-
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Marwan Ahmad Damaj
รมว.กระทรวงกลาโหม	Muhammad al-Maqdashi
รมว.กระทรวงศาสนา	Ahmad Zubayan Atiyah
รมว.กระทรวงการประมง	Fahad Salim Kafayin
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษาและวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Husayn Abd al-Rahman Basalma
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Muamar Mutahir al-Iryani
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Ahmad al-Maysari
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Ali Haytham al-Gharib
รมว.กระทรวงการปกครองท้องถิ่น	Abd al-Raqib al-Aswadi
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร	Dr. Nasir Ba'um
รมว.กระทรวงโยธาธิการและถนน	Wahi Taha Aman
รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Lutfi Basharif
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Muhammad Abd al-Majid Qubati
รมว.กระทรวงกีฬาและเยาวชน	Nayif al-Bakri
รมต.กระทรวงกิจการชาวต่างชาติ	Alawi Bafaqih
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr. Abdullah Lamlas
รมว.กระทรวงการไฟฟ้า	Muhammad al-Anani
รมว.กระทรวงการคลัง	Salim Salih Bin Burayk
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Muhammad al-Hadrami
รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน	Dr. Muhammad Muhsin Askar
รมว.กระทรวงกิจการกฎหมาย	Nihal al-Awlaqi
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและเหมืองแร่	Aws al-'Awd
รมว.กระทรวงแผนงานและความร่วมมือระหว่างประเทศ	Najib Al-Awj
รมว.กระทรวงกิจการสังคมและแรงงาน	Ibtihaj al-Kamal
รมว.กระทรวงการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา	Abd al-Razzaq al-Aahwal
รมว.กระทรวงคมนาคม	Salim Ahmad Sa'id al-Khanbashi (รักษาการ)
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม	Tawfiq al-Sharjabi (รักษาการ)

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์
รมต.แห่งรัฐรับผิดชอบการดำเนินการเจรจา
เพื่อความปรองดองแห่งชาติ (National Dialogue)
รมต.แห่งรัฐประจำชานา
รมต.แห่งรัฐ

-ว่าง-
Yasir Abdallah al-Raini

Abd al-Ghani Jamil
Abd al-Rab Salih al-Salami

(ต.ค.2563)